

RETTENS DOM (Tredje Afdeling)
10. november 2004

Sag T-165/03

Eduard Vonier
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd – udvælgelsesprøve – ikke-optagelse på reserverlisten –
nationalt seminar – udvælgelseskomitéens sammensætning –
mundtlig prøve – privatliv – sprogkundskaber«

Fuldstændig gengivelse på tyskII - 1575

Angående: Påstand dels om annullation af afgørelsen af 30. juli 2002, hvorved udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve KOM/A/6/01 besluttede ikke at opføre sagsøgeren på reserverlisten over fuldmægtige inden for området eksterne forbindelser, dels om tilkendelse af erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt.

Udfald: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes. Hver part bærer sine egne omkostninger.

Sammendrag

1. Tjenestemænd – udvælgelsesprøve – udvælgelseskomité – sammensætning – stedfortrædende formand – betingelser – manglende overholdelse – konsekvenser (Tjenestemandsvedtægten, bilag III, art. 3)

2. Tjenestemænd – udvælgelsesprøve – udvælgelseskomité – sammensætning – tilstrækkelig konstant til at sikre en konsekvent bedømmelse af ansøgerne – ingen – tilsidesættelse af væsentlige formkrav – konsekvenser (Tjenestemandsvedtægten, bilag III, art. 3)

3. Tjenestemænd – udvælgelsesprøve – udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver – prøvernes indhold – domstolskontrol – grænser

4. Fællesskabsret – principper – grundrettigheder – respekt af privatliv og familieliv – begrænsninger af udøvelsen af grundrettigheder berettiget af almene hensyn

5. Retspleje – stævning – formkrav – angivelse af søgsmålets genstand – kort fremstilling af søgsmålsgrundene – stævning med påstand om erstatning for skade forvoldt af en fællesskabsinstitution [EF-statutten for Domstolen, art. 21, stk. 1; Rettens procesreglement, art. 44, stk. 1, litra c)]

6. Tjenestemænd – institutionernes ansvar uden for kontraktforhold – betingelser – retsstridighed – tab – årsagsforbindelse – kumulative betingelser

1. Den stedfortrædende formand for en udvælgelseskomité kan kun optræde som formand, når formanden er trådt tilbage, eller når det viser sig, at det som følge af begivenheder, som ikke er afhængige af administrationens vilje, er umuligt for formanden at fungere.

En tilsidesættelse af denne regel gør imidlertid ikke de afgørelser, der er truffet af en udvælgelseskomité, ulovlige, medmindre der er tale om en tilsidesættelse af væsentlige formkrav, når den ikke har medført en tilsidesættelse af princippet om ligebehandling af ansøgerne, navnlig når udvælgelseskomitéen for en udvælgelsesprøve med mange deltagere, som dækker to områder, og som skal udmunde i to forskellige ansættelsesreserver, opsplittes i to grupper med henblik på de mundtlige prøver, hvoraf den første gruppe tester ansøgerne inden for et område, og den anden gruppe tester ansøgerne inden for det andet område.

(jf. præmis 37, 38, 40 og 41)

Henviſning til: Retten, 17. marts 1994, sag T-44/91, Smets mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 97, og II, s. 319, præmis 58; Retten, 7. februar 2002, sag T-193/00, Félix mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 23, og II, s. 101, præmis 37.

2. For at kunne sikre, at udvælgelseskomitéen ved vurderingen af de ansøgere, der deltager i de mundtlige prøver, overholder betingelserne om lighed og objektivitet, bør sammensætningen af udvælgelseskomitéen så vidt muligt forblive konstant, således at bedømmelseskriterierne anvendes ensartet på alle ansøgere.

I denne forbindelse kan en udvælgelseskomité's tilsidesættelse af betingelsen om en konstant sammensætning, henset til det vigtige princip om ligebehandling i forbindelse med ansættelsesprocedurerne, anses for en tilsidesættelse af væsentlige formkrav. Den afgørelse, som er behæftet med en sådan mangel, bør følgelig annulleres, uden at den pågældende er forpligtet til at godtgøre, at hans personlige rettigheder er blevet krænket, eller påvise, at resultatet af udvælgelsesprøven ville have været anderledes, såfremt de pågældende formkrav var blevet overholdt.

(jf. præmis 39)

Henvisning til: Retten, 23. marts 2000, sag T-95/98, Gogos mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 51, og II, s. 219, præmis 41; Félix mod Kommissionen, præmis 37.

3. Retten kan ikke efterprøve det detaljerede indhold af en prøve i en udvælgelsesprøve, medmindre dette ligger uden for den i meddelelsen om udvælgelsesprøven angivne ramme eller ikke er i overensstemmelse med prøvens formål.

(jf. præmis 51)

Henvisning til: Retten, 20. januar 2004, sag T-195/02, Briganti mod Kommissionen, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 50.

4. Retten til respekt af privatliv og familieliv, som er stadfæstet i artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention samt i artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hører til de almindelige retsgrundsætninger, som Fællesskabets retsinstanser skal beskytte. Retten er imidlertid ikke absolut. Den kan være undergivet begrænsninger, forudsat at disse

er i virkelig overensstemmelse med de formål, som Fællesskabet forfølger i almenhedens interesse, og at de ikke, når henses til det forfulgte formål, indebærer et uforholdsmæssigt og uacceptabelt indgreb, der krænker selve kerneområdet for den således sikrede rettighed.

(jf. præmis 56)

Henvisning til: Domstolen, 5. oktober 1994, sag C-404/92 P, X mod Kommissionen, Sml. I, s. 4737, præmis 18; Retten, 15. maj 1997, sag T-273/94, N mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 97, og II, s. 289, præmis 73.

5. Ifølge artikel 21, stk. 1, i EF-statutten for Domstolen og artikel 44, stk. 1, litra c), i Rettens procesreglement skal en stævning angive søgsmålets genstand og indeholde en kort fremstilling af søgsmålsgrundene. Denne angivelse skal være tilstrækkelig klar og præcis til, at sagsøgte kan tilrettelægge sit forsvar, og til, at Retten i givet fald på det foreliggende grundlag kan tage stilling til sagen. Følgelig er det en forudsætning for, at en sag kan antages til realitetsbehandling, at de væsentligste af de faktiske og retlige omstændigheder, som søgsmålet støttes på, fremgår af selve stævningen, eventuelt kortfattet, men dog på en sammenhængende og forståelig måde.

For at opfylde disse krav skal en stævning, hvori der nedlægges påstand om betaling af erstatning for skade forvoldt af en fællesskabsinstitution, indeholde de elementer, der gør det muligt at identificere den adfærd, som sagsøgeren bebrejder institutionen, grundene til, at han antager, at der består en årsagsforbindelse mellem adfærden og det tab, han hævder at have lidt, samt karakteren og størrelsen af dette tab.

(jf. præmis 74 og 75)

Henvisning til: Retten, 29. januar 1998, sag T-157/96, Affatato mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 41, og II, s. 97, præmis 44 og 45.

6. Når Fællesskabets ansvar uden for kontraktforhold forudsætter opfyldelse af en række betingelser vedrørende retsstridigheden af den adfærd, som fællesskabsinstitutionerne hævdes at have udvist, at der foreligger et tab, og at der er årsagsforbindelse mellem institutionens adfærd og det påberåbte tab, er det tilstrækkeligt, at en af disse betingelser ikke er opfyldt, for at sagsøgte frifindes i det hele, uden at det er nødvendigt at undersøge, om de øvrige betingelser for at Fællesskabet ifalder ansvar uden for kontraktforhold, er opfyldt.

(jf. præmis 78)

Henvisning til: Domstolen, 14. oktober 1999, sag C-104/97 P, Atlanta mod Det Europæiske Fællesskab, Sml. I, s. 6983, præmis 65.